

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010863
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8116010863.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.1.2017, v trestnej veci odsúdeného A. U. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1Nt/15/2016 zo dňa 7.6.2016 t a k t o

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. U..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného A. U. na povolenie obnovy konania sp. zn. 33T/81/2014, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/81/2014 zo dňa 14.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/47/2014 zo dňa 8.1.2015.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil. Nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu, že zákony, u ktorých Ústavný súd SR konštatoval rozpor s Ústavou SR musia byť konštatované vo výroku odsudzujúceho rozsudku, ani s argumentáciou súdu, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku, ak mal postupovať podľa § 41b zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR. Na základe uvedeného sa mu javí napadnuté rozhodnutie ako predčasné, nekorešpondujúce s ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pretože ak je časť dôkazov spochybnená a súd ich má vyhodnotiť jednotlivo a v súhrne, nie je možné konštatovať, že na odsúdenie stačia ostatné dôkazy. Domnieva sa, že takéto rozhodnutie môže urobiť iba súd v rámci voľného hodnotenia dôkazov a preto navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce, a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Na rozdiel od námietok uvádzaných v sťažnosti je podľa názoru krajského súdu rozhodnutie súdu prvého stupňa vecne správne.

Z obsahu spisu je zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/81/2014 zo dňa 14.10.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/47/2014 zo dňa 8.1.2015 bol A. U. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v období od 4.4.2014 do 17.4.2014 z domovského štátu, prostredníctvom sociálnej siete facebook pod menom „O. A.“ a cez Skype a sociálnej sieti Azet ako osoba vystupujúca pod nickom O..X., pod

zámkienkou žiadosti o priateľstvo kontaktoval mal. X..W., A.. X.X.XXXX, mal. U..I., A.. XX.X.XXXX, mal. U..M., A.. X.X.XXXX, mal. P..E., A.. XX.X.XXXX a P. N., A.. XX.X.XXXX, všetci bytom v okrese X., kde tieto mu potvrdili priateľstvo a komunikovali s ním prostredníctvom uvedenej sociálnej siete, kde počas komunikácie požadoval od nich kontaktné telefónne číslo alebo prihlásenie sa prostredníctvom Skype, pričom sa im vyhráždal, že pokiaľ tak neurobia, zverejní na internete ich fotografie, kde predtým ich upraví tak, že na nich uvedené osoby budú po fotomontáži vyzeráť ako nahé a taktiež sa im vyhráždal, že budú znásilnené a budú nútené sa pozeráť na to, ako ich rodiny a všetci blízki sú znásilnení a rozsekaní priamo pred ich očami, čím svojím konaním vzbudil u uvedených osôb dôvodnú obavu o zdravie a život.

Za to mu bol podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Súčasne mu podľa § 73 ods. 2 písm. b), § 74 ods. 1 Tr. zákona uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou a podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona tiež trest vyhostenia v trvaní 6 rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených P. E. Y. P. N. s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Uvedený rozsudok sa stal právoplatným dňom vyhlásenia uznesenia odvolacieho súdu 8.1.2015.

Jedným z dôkazov, o ktorý súdy v pôvodnom konaní opierali svoje rozhodnutia, boli aj údaje o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke. Tie boli zabezpečené na podklade ust. § 116 Tr. poriadku, o ktorom Ústavný súd SR svojím nálezom sp. zn. PL. ÚS 10/2014 zo dňa 29.4.2015 (uverejneným v Zbierke zákonov SR dňa 23.6.2015 pod č. 139/2015) rozhodol, že nie je v súlade s čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a 3 a čl. 22 Ústavy SR, čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a 3 a čl. 13 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa § 41a ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. právny predpis, jeho časti alebo niektoré jeho ustanovenia strácajú účinnosť dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Ustanovenie § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. však nie je aplikovateľné na prípady všetkých právnych predpisov použitých v trestnom konaní, ktoré na základe rozhodnutia ústavného súdu stratili účinnosť. Aplikovateľné je iba na prípady, keď bol právoplatný, ale ešte nevykonaný rozsudok v trestnom konaní, vydaný na základe bezprostrednej aplikácie právneho predpisu, ktorý stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy. Ide o taký právny predpis, ktorý vytvára priamy hmotnoprávny základ súdneho rozhodnutia (trestného rozsudku). V niektorých prípadoch nemožno vylúčiť ani dopad neústavnosti procesných ustanovení právnych predpisov na aplikovateľnosť § 41b ods. 1 zákona o ústavnom súde vo vzťahu k takýmto rozsudkom. V takýchto prípadoch je však nevyhnutnou podmienkou existencia priamej príčinnej súvislosti medzi neústavnosťou aplikovanej procesnej normy a zásahom do základných práv účastníka konania spôsobilého premietnuť sa do konečného súdneho rozhodnutia (viď nález Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 17/08 zo dňa 20.5.2009).

Vzhľadom na okolnosti daného prípadu, keď zásadné dôvody rozhodnutia ústavného súdu o nesúlade § 116 Tr. poriadku s ústavou sa týkajú nedostatku určitosti právnej úpravy a chýbajúcimi účinnými prostriedkami kontroly aplikácie ustanovenia § 116 Tr. poriadku, nie je daná priama príčinná súvislosť medzi povahou ústavným súdom zisteného nesúladu § 116 Tr. poriadku v rámci abstraktnej ochrany ústavnosti a obsahom rozhodnutí všeobecných súdov v pôvodnom konaní.

Svedčí o tom aj skutočnosť, že následne zákonom č. 397/2015 Z.z. bolo znenie ust. § 116 Tr. poriadku upravené tak, aby boli odstránené nedostatky vytknuté nálezom ústavného súdu, pričom aj podľa nového znenia § 116 Tr. poriadku by v predmetnej veci bolo možné vydať príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke.

Predmetné rozhodnutia okresného a krajského súdu vydané v pôvodnom trestnom konaní preto nie sú namietaným rozhodnutím ústavného súdu dotknuté a strata účinnosti § 116 Tr. poriadku nie je dôvodom obnovy konania podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z..

Na povolenie obnovy konania však nie sú splnené ani podmienky stanovené v § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku sa obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou SR, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku a tým len jednou z podmienok obnovy konania (R 86/2014-I.).

Preto ani nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 10/2014 zo dňa 29.4.2015 týkajúci sa § 116 Tr. poriadku a následná zmena právnej úpravy § 116 Tr. poriadku nie sú skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr neznámymi, ktoré by sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Je teda potrebné súhlasiť so závermi prvostupňového súdu, že v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania neboli zistené žiadne také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli spôsobilé na postup uvedený v § 394 ods. 1 Tr. poriadku, teda na povolenie obnovy konania.

Keďže krajský súd nezistil ani v konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo pochybenia, prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, a preto sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.